

شبکه رشد - شبکه ملی مدارس ایران

Olympiad.roshd.ir

Transformation

ترانسفورماسیون برای نخستین بار در سال 1928 توسط Griffith مشاهده شد و بعدها در سال 1944 در

سطح مولکولی توسط Avery. O کسی که نشان داده DNA ماده ژنتیکی باکتری می باشد مورد بررسی قرار گرفت جزئیات این آزمایش ها در فصل بعد مورد بررسی قرار می گیرد.

در ترانسفورماسیون یک سلول DNA خارجی را که در محیط می یابد جذب می کند و آن را با ژنوم خود از

طریق نو ترکیبی ترکیب می کند. همه سلول ها در فرآیند ترانسفورماسیون شرکت نمی کنند و همه DNA های

خارجی نیز در انتقال شرکت نمی کنند برای اینکه DNA خارجی انتقال داده شود باید دو رشته ای و نسبتاً بزرگت

باشد. و برای اینکه یک سلول DNA خارجی را به درون خود منتقل کند باید دارای پروتئین سطحی

competence factor بستگی دارد. در *drosophila* باشند که طی یک فرآیند انرژی گیر به DNA خارج سلولی

متصل می شود.

مکانیسم ترانسفورماسیون :

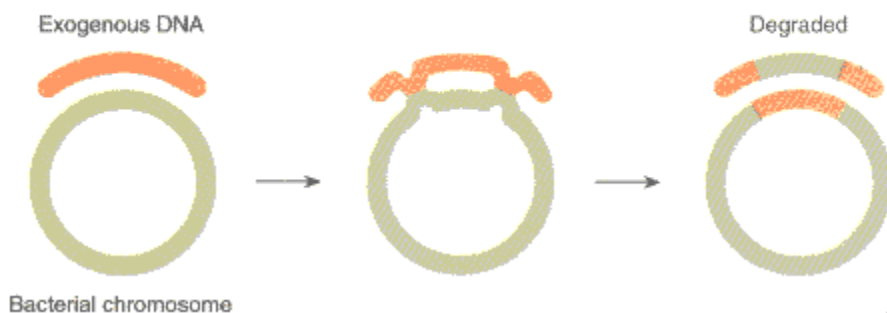
هنگامی که DNA خارجی به درون سلول آورده می شود یکی از رشته ها بوسیله یک آنزیم درون سلولی

DNAase هیدرولیز می شود و انرژی حاصل از هیدرولیز برای کشیدن بقیه رشته DNA به درون سلول می شود.

تک رشته حاصل سپس می تواند طی نوعی فرآیند *crossing over* با DNA میزبان یکی شود.

شکل 1

Exogenous linear genetic material can be incorporated into a circular bacterial chromosome by two crossovers.

توجه کنید که برخلاف *crossing over* در یوکاریوت ها این فرآیند یک فرآیند دو طرفه نیست. کروموزوم

باکتری با بخشی از *DNA* خارجی یکی می شود و *DNA* تک رشته ای باقیمانده بوسیله آنزیم های سلول میزبان

تخریب می شود. *DNA* خطی در پروکاریوت ها به سرعت تخریب می شود.

ترانسفورماسیون روش بسیار کارآمدی برای نقشه برداری در برخی از باکتری ها است بویژه آنها یی که در آن

ها سایر روش های جذب *DNA* مانند *transduction* نا کار آمد است. برای مثال نقشه ژنی خوبی برای

Bacillus subtilis از طریق فرآیند ترانسفورماسیون تهیه شده است. *E.coli* فاقد سیستم کارآمد برای

ترانسفورماسیون می باشد لذا از روش های دیگری برای نقشه برداری از کروموزومش استفاده می شود.

Transformation mapping

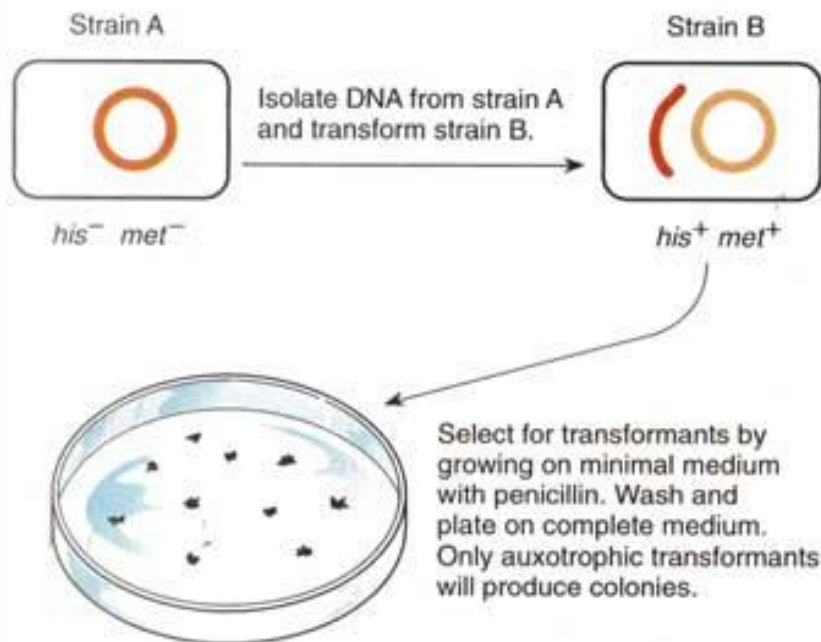
مراحل اصلی نقشه برداری ترانسفورماسیونی در زیر می آید. دو سویه باکتری به نحوی انتخاب می شوند که

یک سویه در دو جایگاه ژنی جهش یافته باشد. برای مثال سویه *B* ممکن است برای سنتز آمینو اسید هیستیدین و

متیونین دارای آلل وحشی باشد (*His⁺*) و (*met⁺*) بنابراین سویه *A* باید برای هر دو اسید آمینه هیستیدین و

متیونین اکسوتروف باشد (His^-, met^-) DNA از سویه A جداسازی شده و در محیط کشت سویه B تحت شرایط مناسب برای ترانسفورماسیون قرار داده می شود (برای مثال با افزودن کلرید کلسیم میزان جذب DNA به شدت افزوده می شود) بعد از گذشت زمان مناسب برای ترانسفورماسیون سویه B برای مشخصات مربوط به His و met مورد بررسی قرار می گیرد (شکل 1) از آنجا که ما به انتقال یابنده ها (transformant یا auxotrophs) علاقه مندیم سلول های nontransformed می توانند به راحتی توسط محیط کشت کمینه حذف شوند. اکسوتروف ها در این محیط رشد نمی کنند و بنابراین نمی میرند ولی پروتوتروف های nontransformed (His^+, met^-) کشته می شوند پس از شستشوی پنی سیلین سلول های باقیمانده در محیط کشت کامل قرار داده می شوند. با کشت یک نسخه از کلنی های حاصله در محیط کشت فاقد متیونین و یا هتیدین می توان فنوتیپ هر سلول ترانسفر شده را تعیین نمود. هر ترانسفورماسیون به دو *crossing over* احتیاج دارد که یکی از آن ها باید در خارج از ناحیه His – Met باشد. *crossover* دوم می تواند هم در بین دو سر ناحیه (*double transformant*) و هم بین جایگاهها رخ دهد (*single transformant*). نسبت *single transformants* به همه ترانسفورمنت ها رخ دادن نسبی *crossing over* بین دو جایگاه را نشان خواهد داد. هر چه این عدد بزرگتر باشد احتمال بیشتری وجود دارد که بین دو جایگاه *crossing over* رخ داده باشد و بنابراین دو جایگاه ژنی از یکدیگر دورترند. برای مثال اعداد زیر از آزمایش شکل زیر بدست آمده اند.

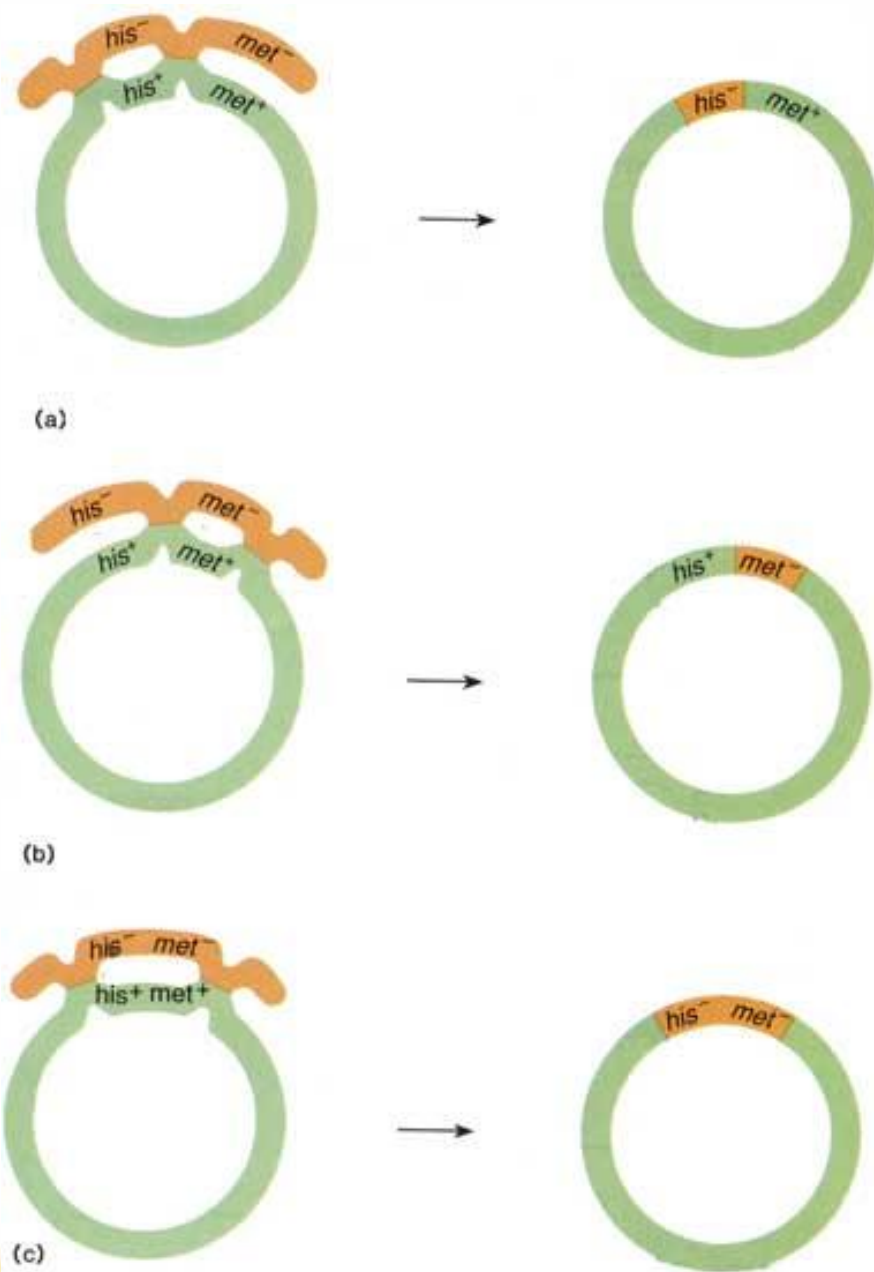
- 34 $His^- Met^+$ transformants
- 28 $His^+ Met^-$ transformants
- 194 $His^- Met^-$ transformants

فرکانس نو ترکیبی نسبی برابر است با :

number of single transformants

total number of transformants

$$= \frac{34 + 28}{34 + 28 + 194} = 0.24$$

دوباره به تفاوت های بین نقشه برداری آن بار یوکاریوت ها نظیر *Drosophila* توجه کنید. هر کروماتید در مکانی قرار گرفته است که بصورت تتراد *crossover* کند. در این جا فقط تعداد معدودی از کروموزوم ها دستخوش ترانسفورماسیون می شوند که به جذب *DNA* خارجی و احتمال جهت گیری مناسب *DNA* برای *crossin gover* بستگی دارد. در *Drosophila* درصد نو ترکیبی را مستقیماً به عنوان فاصله نقشه می گیریم. در این جا ما باید از رخ دادن نسبی *crossover* بین جایگاه های ژنی سلولی های استفاده کنیم که حداقل در یکی از جایگاه های ژنی ترانسفورم شده اند. به بیان دیگر در این جا ما باید در ابتدا همه *transformants* را انتخاب کنیم و سپس رخ دادن نسبی *CROSSOVER* بین جایگاه ها را به منظور ضریب نو ترکیبی نسبی محاسبه کنیم.

بر خلاف تعیین نقشه در یوکاریوت ها که فرزندان معمولاً *parental* یا *recombinant* هستند. آزمایشات ژنتیک پروکاریوتی معمولاً شامل تکنیک های انتخابی هستند که سلول های دارای ویژگی های خاص در ابتدا انتخاب شده و سپس در بین آن ضریب نسبی محاسبه می شود. تکنیک های انتخابی که آن ویژگی را ندارند از بین می برند. هر چند در هر دو سیستم فاصله بیشتر بین دو جایگاه احتمال بیشتری برای وقوع یک *crossover* به همراه دارد. با آزمایش سیستماتیک تعدادی جایگاه ترتیب نسبی می تواند تعیین شود. برای مثال اگر جایگاه *A* به نزدیکی جایگاه *B* و *B* به *C* متصل باشد ما می توانیم ترتیب $A - B - C$ را در نظر بگیریم بوسیله این روش این امکان وجود ندارد که ترتیب دقیق تعداد زیادی ژن متصل شده از نزدیک را پیدا کنیم. برای بدست آوردن این اطلاعات لازم است که به سراغ *transduction* بردیم که در همین فصل بررسی می شود. هر چند ترانسفورماسیون این امکان را داد که بتوانیم تعیین کنیم که نقشه ژنی *B. Subtilis* حلقوی است پدیده ای که در همه پروکاریوت ها و بسیاری از فاژها دیده می شود.

شبکه رشد - شبکه ملی مدارس ایران

Olympiad.roshd.ir